क्व नु तेऽभूत् पिता तात यदरण्यं त्वमागतः ।
न हि त्वं जीवतस्तस्य वनमागन्तुमर्हसि ॥ ३ ॥
यन्निमित्तमिमं देशं कृष्णाजिनजटाधरः ।
हित्वा राज्यं प्रविष्टस्त्वं तत् सर्वं वक्तुमर्हसि ॥ ४ ॥
इत्युक्तः कैकयीपुत्रः काकुत्स्थेन महात्मना ।
प्रगृह्य बलवद्बाहुः प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ ५ ॥
* आर्यं तातः परित्यज्य कृत्वा कर्म सुदुष्करं ।
* गतः स्वर्गं महाबाहुः पुत्रशोकाभिपीडितः ॥ ६ ॥
स्त्रिया नियुक्तः कैकेय्या मम मात्रा परंतप ।
चकार सुमहत् पापमिदमात्मयशोहरं ॥ ७ ॥
सा राज्यफलमप्राप्य विधवा शोककर्शिता ।
पतिष्यति महाघोरे नरके जननी मम ॥ ८ ॥
तस्य मे दासभूतस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ।
अभिषिञ्चस्व चाद्यैव राज्येन मघवान् इव ॥ ९ ॥
इमाः प्रकृतयः सर्वा विधवा मातरश्च याः ।
त्वत्सकाशमनुप्राप्ताः प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ १० ॥
तदानुपूर्व्या युक्तश्च युक्तं चात्मनि मानद ।
राज्यं प्राप्तुहि धर्मेण सकामान् सुहृदः कुरु ॥ ११ ॥
भवत्वविधवा भूमिः समग्रा पतिना त्वया ।
शशिना विमलेनेव शारदी रजनी यथा ॥ १२ ॥